

יוצא-לאור על-ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע

6:28	6:17	6:26	6:10
7:24	7:23	7:24	7:22

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

מהלכות ומנהגי ראש-השנה ועשרת ימי תשובה:

הוספות מיוחדות בתפלה - החל מראש-השנה עד לאחר יום-הכפורים מוסיפים בתפלת העמידה (שמונה-עשרה): "זכרנו לחיים" - בברכת אבות, "מי כמוך" - בברכת גבורות, "המלך הקדוש" - בפתחית ברכת "אתה קדוש", (בימות החול: "המלך המשפט", בפתחית ברכת המשפט), "וכתב לחיים טובים" - בברכת ההודאה, "ובספר חיים" - בברכת "שים שלום".

אמירת "אבינו מלכנו" - בכל עשרת ימי תשובה אומרים את נסח "אבינו מלכנו" הארוך, בשחרית ובמנחה - מלבד יום ששי בתפלת המנחה, שבת-קדש וערב יום-הכפורים.

ברכות ואחולים - בליל ראש-השנה לאחר התפלה מאחלים איש לרעהו, הבנים: "לשנה טובה תכתב ותחתם", והבנות: "לשנה טובה תכתבי ותחתמי".

תקיעת שופר - בשני הימים של ראש-השנה - שהם הימים: שני ושלישי, א' וב' בתשרי - אחרי קריאת התורה בבית-הכנסת ולפני תפלת מוסף, תוקעים בשופר. צריך להקטיב היטב לברכות שלפני התקיעות - "לשמע קול שופר", ו"שהחינו", לענות אמן, ולשמע את התקיעות.

תקיעת שופר היא "מצות היום" של ראש-השנה, כנאמר (במדבר כ"א): "ובחדש השביעי באחד לחדש... יום תרועה, יהיה לכם." וכל אדם מישראל חייב לשמע בראש-השנה שלושים קולות, הכוללים: 18 קולות הנקראים "תקיעה", שלוש קולות הנקראים "שברים", שלוש קולות הנקראים "תרועה", ושלוש קולות המרכיבים מ"שברים-תרועה". סך הכל - 30 קולות. ונהגו ישראל להדר ולשמע 100 קולות בכל אחד מימי ראש-השנה.

(מקורות: קיצור שלחן ערוך סי' קכט סעיפים: ג, ה, יג. ספר התודעה פרק א. הלכה לעם פרק עה)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

יום שכולו שבת

תקיעת שופר מזכירה את הגאולה הקרובה לבוא, ואת קבוע גלות, כאשר כל היהודים יגיעו לארץ-ישראל, כפי שנאמר: "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ובאו האבדים.. והנדהים.. והשתחוו לה' בהר הקדש, בירושלים".

נא לשמור על קדושת העלון

במנהרת הזמן

כלנו כאחד

"תראי כמה אנשים, וכלם הולכים לאותו כוון", קרא דני נרגש.

"בוא נצטרף גם אנחנו", הציעה דני והוסיפה בהתפעלות: "הנה אהרן הכהן, ונדמה לי שאלו הם 70 הזקנים. כנראה זוהי התכנסות מכבדת ביותר".

"את בטוחה?", שאל דני והצביע לכוון אחר, שם נראו שואבי-מים עם דליים על שכמם, ואנשים רגילים ופשוטים, הפונים גם הם לאותו כוון.

"הי, שלום אראל", קרא דני בשמחה, כשגלה את ידידו משכבר הימים. "אולי תגלה לי לאן כלם הולכים?".

"זהו היום האחרון בחייו של משה רבנו, והוא מכנס את כל העם כדי לערוך ברית עם הקדוש-ברוך-הוא. האחדות היא מקור הכוח שלנו, המאפשרת לקבל את ברכת ה'", הסביר אראל והציע: "כדאי לכם להשאר".

"אנחנו חייבים לחזור במעלית הזמן", השיב דני. "עוד יומים יחול אצלנו ראש-השנה, וצריך להתכונן".

"לא סתם הגענו לכאן דוקא כעת, לפני ראש-השנה", סכמה דני, "עלינו ללמוד מהאחדות הזו בין כל חלקי העם, ולאמץ הנהגה כזו. זוהי ההכנה הראויה ביותר ליום הדין, לא?".

עונג שבת עם איצי ופיצי

באדיבות שבועון "תורתך שעשועי" בהוצאת צעירי אגודת חב"ד - המרכז (ע"ר) • כתיבה: מגדי הרשקוביץ איור: יעקב ירחי

לא יכולים לחכות

לפני שנים רבות, היו יהודים רבים מפזרים בכפרים שונים, ללא חיי קהלה יהודיים. לא תמיד נתן היה למצא מנין יהודים בכפר, וגם היהודים שהיו – הנהגתם הייתה בתמימות ובפשטות. הם ידעו מעט מאוד אודות תפלה ולמוד, וחלקם אף לא ידעו קרא וכתב. היו אלו אנשי-עמל העסוקים לפרנסתם, מבקר עד ערב.

אולם, לקראת החגים, היו יהודי הכפרים אורזים את הדרוש, ונוסעים אל העיר הגדולה. שם, היו חוגגים את הימים הנוראים באוירה של קדושה, כשהם מקפידים להתפלל בצבור ולהאזין לתקיעות השופר.

אחד מאותם יהודים כפריים, ישב לו בבית-הכנסת בעצומה של תפלת ראש-השנה. הוא התקשה לעקב אחר התפלה, והאזין בדומיה לשליח-הצבור. והנה, באחד הקטעים רטט קולו של שליח-הצבור, והצבור כלו בכה והוזיל דמעות.

הביט הכפרי זה וזה, ולא הבין על מה המהומה. 'מה קרה לפתע, שכלם החלו לבכות?', שאל את עצמו. לבסוף, עלתה בלבו המחשבה כי בודאי המתפללים רעבים, שהרי מאז הבקר לא בא דבר-מאכל לפיהם. כיון שכך, החל גם הכפרי לבכות עם הצבור, כשהוא חושב על בטנו המקרקרת.

הקטע בתפלה הסתיים, וכאשר המשיכו הלאה פסקו המתפללים מלבכות. 'מה קרה כעת, שהבכי פסק?', תהה הכפרי וחשב: 'ככל שהאכל מתבשל זמן רב יותר, הרי המאכל משבח יותר. אם כן, בודאי המתפללים מתנחמים בכך שכדאי לחכות, ומאחר יותר הם יוכלו להנות מתבשיל ערב.'

מחשבות אלו הרגיעו את היהודי, וגם הוא חדל מבכיו.

אולם, כאשר נשמעו תקיעות השופר, שוב פרצו מספר יהודים בכי. גם הפעם נסה הכפרי הפשוט להבין את פשר הדמעות, לפי השגתו. בסופו של דבר, מצא פתרון ואמר לעצמו: 'אמנם, ככל שחולף הזמן התבשיל נעשה טוב יותר, אולם, בכל זאת – כמה אפשר לחכות?...'

את הספור הזה ספר רבי ישראל מרוז'ין לתלמידיו, כמשל על צער הגלות, באמרו: "בני-ישראל בגלות, כואבים ועצובים. אמת הדבר, כי ככל שהגלות מתארקת, בודאי צפון לנו שחר רב יותר. אולם – איננו יכולים לחכות ולסבל, אפלו עוד שעה אחת בגלות!".

סוכריה לשבת

חדש תשרי נקרא גם "החדש השביעי", כיון שהוא השביעי מחדש ניסן, בו מתחילים למנות את החדשים. כידוע, "כל השביעיים חביבים". 'שביעי' – גם מלשון שבע, שהוא משפע ומלא בימים טובים ובמזוות.

רבי שלום רקח מפלז

זמן: נולד בשנת ה'תקל"ט ונפטר בכ"ז באלול ה'תרט"ו.

מקום: נולד בעיר ברודי, כהן ברבנות בעיר פלז, שם נטמן.

אודותיו: מוסד שושלת חסידות פלז. בגיל צעיר התיתם וגדל אצל דודו, שלקח אותו לחתן. מתלמידי המגיד מלוצק, 'החוז'ה' מלובלין. מכנה 'השר שלום'.

ספור: בערב יום-כפור, פנה רבי שלום לחסידיו ואמר: "בערב שבת צריך אדם לומר ולהזכיר לבני-ביתו: 'עשרתם? ערבתם? – הדליקו את הנר'. גם בערב יום-כפור, שבת שבתון, יש לבדק: 'עשרתם' – האם נצלתם את עשרת ימי תשובה? 'ערבתם' – הגענו לערב יום-כפור, ואם כן, 'הדליקו את הנר' – נר הנשמה על-ידי תשובה".

משתעשעים

תפוזרת | מאת עוזי קייש

סמנו בתפוזרת את שמות ארבע האימהות ושמות שלוש האבות. מהאותיות הנותרות תקבלו איחול לשנה החדשה.

א	ר	ש	ר	ה	ר
ב	ח	י	ע	ק	ב
ר	ל	י	צ	ח	ק
ה	ש	נ	ת	ש	ה
מ	פ	ל	א	ה	ע

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי: • SMS למספר: 052-8814124 • פקס: 08-6273955 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגליון 280: שבעת המינים. הזוכה: אורן ריבלין, באר שבע.

מערכת העלון "ממתק לשבת"

מברכת את קהל הקוראים והמשתתפים ובני משפחותיהם

בברכת כתיבה וחתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה

שנת הגאולה האמיתית והשלמה

